

SKATTEMINISTERIET

J.nr. 2009-511-0038

Dato: 13. maj 2009

Til

Folketinget - Skatteudvalget

L 202 - Forslag til Lov om ændring af aktieavancebeskatningsloven og forskellige andre love (Harmonisering af selskabers aktie- og udbyttebeskatning m.v.).

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 26 af 7. maj 2009. Spørgsmålet er stillet efter ønske af Jesper Petersen (SF).

Kristian Jensen

/ Lise Bo Nielsen

Spørgsmål 26:

Ministeren anmodes om at uddybe, hvad der forstås ved ”fordringer, der er erhvervet som skattepligtigt vederlag for leverede varer og andre aktiver samt tjenesteydelser” i lovforslagets § 11, nr. 4 (forslag til ny § 25, stk. 4).

Svar:

I kursgevinstlovens § 4, stk. 3, er fastsat, at stk. 1 (hvorefter der ikke er fradrag for tab på fordringer på koncernforbundne selskaber) ikke finder anvendelse såfremt fordringen er erhvervet som skattepligtigt vederlag for leverede varer og andre aktiver samt tjenesteydelser.

Der skal således ved ”fordringer, der er erhvervet som skattepligtigt vederlag for leverede varer og andre aktiver samt tjenesteydelser” i forslaget til ny § 25, stk. 4 i kursgevinstloven, forstås det samme som ved den tilsvarende ordlyd anvendt i den gældende bestemmelse i kursgevinstlovens § 4, stk. 3.

I lovbemærkningerne til kursgevinstlovens § 4, stk. 3, er ”fordringer, der er erhvervet som skattepligtigt vederlag for leverede varer og andre aktiver samt tjenesteydelser” omtalt som vederlag i næring. Hovedområdet er fordringer, der opstår på grundlag af salg af varer m.m. på kredit (varedebitorer). Vederlagsnæringsbegrebet omfatter ikke egentlige pengeudlån.